

Jašubeg en Jered

U R A D N I B I L T E N V I T E Z O V I N Č A R O V N I K O V

Web: <http://www.vitezicarovniki.com> kontakt: info@vitezicarovniki.com

POUDARJAM :

- Duhovi Aldeverga
- Avtorske pravice
- Intervju z Andrejem Ivanuša—2. del
- Zbrane zgodbe ...
- Neskončnost, nova številka glasila društva Prizma

Čisto prava novela iz sveta Vitezov in Čarovnikov

Duhovi Aldeverga je čisto prava novela na 95 straneh A5 formata. Ker pa sem fini gospod, lahko novelo čisto zastonj snamete s spletne strani. Zakaj sem zgodbo označil kot novelico? Preprosto. Kratka zgodba se ne more raztezati na 95 straneh. Zakaj pa ni del drugega romana v nizu Vitezov in Čarovnikov? Ne sodi v časovni okvir. Zgodba je lepo zaokrožena in zaključuje eno od zgodbovnihi niti Indigo otrok. Zgodba se začne mesec in pol po zaključku

zgodbe v Indigo otrocih. Vsebinsko gre za nekakšno popotovanje bratovščine sinjega galeba od točke A do točke B, kjer mora opraviti skoraj klišejski »frpijski« kvest. Druščina v sestavi gozdnega vilina Lina, Zeolca Hana, Zeolke Lene, gozdarja Eldarja in čarovnika Arcusa se po prevari vilina Amrokha poda za njim. Vilin hoče magične kristale zase, a družina jih potrebuje za Mešaraha. Eden beži, drugi ga skušajo prestreči, preden izgine izza Belega

zidu. V tekmo se na svoj način vplete tudi adolescentna čaravnica, pravzaprav utelešen Damejah. Njej se pridruži še njena prijateljica. Zraven imamo nekaj mešetarjenja, da ima zgodba še nekaj začimbe. V tej dirki, kdo bo koga, pride do dramatičnega vrhunca.

Skratka, ljubitelji fantazije se boste mastili, da boste lažje čakali na Indigo novi svet.

B. E.

V TEJ ŠTEVILKI :

Intervju z Andrejem Ivanuša: 1. del.	2
Votina skrivnosti	3
Vitezi in Čarovniki: Zbrane zgodbe	4
Nekaj iz sveta domišljije	4
Za vas grickal kokice	5
O avtorju	6

Avtorske pravice in založbe

Na prizminem forumu so potekale debate o razmerjih med založbo in avtorjem. Napisanega je bilo veliko, še več je bilo medklicev in malce ostrejšega prerekanja. Rekel bi, da so forumu nekakšen brainstorm, kjer se na koncu izkristalizira neka uporabna informacija. Avtorji lahko svoje delo izdajo na dva načina—v samozaložbi ali jim delo založi katera od založb. Slovenska scena je polna posebnosti. Ne poznamo knjižnih agentov, največji založnik je tudi največji knjigarnar ipd. Potem je tu še sistem subvencioniranja, ki je bolj ali manj

politični instrument in še kaj bi se našlo. Država ustvarjalce v kulturi deli po nekem svojem ključu. A to ni predmet mojega članka.

Samozaložnik mora za svoje delo pridobiti vsa sredstva. Poskrbeti mora za financiranje lektoriranja, uredništva, oblikovanje, tiskanja in distribucijo. Če samozaložnik dela z lastnimi sredstvi, se mu njegov trud nikakor ne izplača. Pravzaprav ima na koncu čisto izgubo. Zakaj? Pri prodaji knjig si levji delež z rabati, visoko maržo in odlaganjem plačila odreže knjigarna. Naslednji na spisku je država, ki

dvojno kasira. Najprej pri 25 % pavšalu dohodnine in pri DDV-ju na knjigo. Samozaložnik si mora nujno dobiti sponzorje, dotacije ali kakšne druge vire, da se mu pokrije. Druga možnost je založba. Na največjo kar pozabite, ta je rezervirana za državne pisatelje in tuje uspešnice. Ostanajo vam manjše. te pa želijo že v zagonu popolno pokritje svojih stroškov in še malce zaslužka. V mnogih primerih se morate kot neuvlejavljen avtor pripraviti na pazljivo branje pogodb.

B. E.

Intervju z Andrejem Ivanušom

Ste član Društva slovenskih pisateljev?

Nisem član Društva slovenskih pisateljev. Sam sebe nekako šele od izida Vilindarja vidim kot pisatelja. A me tudi ne privlači samopromoviranje in politiziranje. Saj pisatelji imamo določen vpliv na družbo, ki je podoben vplivu glasbenikov ali slikarjev. Dregnemo pač v neko socialno ali čustveno inteligenco človeka. A družbo dejansko upravljajo naše realna, organizacijska ali kombinatorna inteligenca.

Ne bom spraševal, če veliko berete, ker to itak počne vsak malce resnejši pisatelj. Zanima me, po katerih žanrih najraje sežete?

Vsak pisatelj veliko bere, vsak pisatelj mora veliko brati. Saj morda ima talent, a obrtniško znanje pisanja si lahko pridobiš le tako, da prebereš avtorje, ki jim svet priznava kvaliteto. Z branjem spoznaš, kako oblikuješ svojega junaka ali junakinjo. Razumeš, da ima zgodba uvod, jedro in zaključek. Ne naučeno, kot smo to delali v osnovni ali srednji šoli, temveč dejansko. Spoznaš, kako narediš presenetljiv obrat v knjigi, ki pritegne bralca. In še druge »obrtiške« prijeme. Berem vse po vrsti. Knjige berem v slovenščini, srbohrvaščini in angleščini. Včasih sem nekritično bral od prve do zadnje knjige na polici v knjižnici. Sicer imam doma družinsko knjižnico, ki obsega več kot 6000 knjig. Del je shranjen pri mami, del pri moji sestri, en del pa pri meni. Pri tem smo vsi veliko knjig že odnesli v knjižnico ali v bukvarno. V zadnjih letih najprej preberem dosegljive recenzije in priporočila v različnih medijih in se nato odločim za nakup ali izposojam določene knjige. Postal sem bolj izbirčen in prednostno izbiram meni ljube ali bolj znane avtorje.

Ko se ozrem nazaj, lahko rečem, da sem doslej večinoma bral predvsem pustolovščine. Te so bile iz različnih žanrov, od dokumentarnih potopisov do fantazijskih in znanstveno-fantastičnih odisejad.

Kateri so vaši najljubši avtorji in kdo je najbolj vplival na vaše pisateljsko udejstvovanje?

Hm, samo naštevanje bi bilo res dolgo. A nekaj jih bom izpostavil in zapisal tako, kot mi pridejo na misel. Ti so najljubši in istočasno so tudi vplivali na moje pisanje. Janez Jalen z Bobri, prebral sem jih vsaj petkrat, a verjetno še večkrat. F.S. Finžgar Pod svobodnim soncem, pa Astrid Lindgren s Piko Nogavičko in s knjigo Kljukec s strehe. V nekem obdobju sem bral samo pravljice, slovenske so bile zelo lepe, a še bolj globokoumne so bile ruske pravljice. Slikanica Milivoja Matošca Neubogljivi robot, še danes se spomnim, da ga na koncu Zemljani in Marsovci razžagajo na pol in si vsak svojo polovico odpelje domov. Auel s svojo serijo Otroci zemlje, preprosto, pretresljivo in življenjsko modro. Njegova temna tvar in Pulman s človeškimi dušami v obliki živali, Tolkien s Hobiti, Michael Coney s Hello, Summer, Goodbye (v hrvaščini Zdravo leto zbogom), v tej knjigi je preobrat res neverjeten. Sledijo Frank Herbert s peščenim planetom Dune in začimbo ter modrookim Atreidom, Ursula K. Le Guin in ledena zima v romanu Leva roka teme, Nikolaj Nosov in radovedni Neznalček (Prigode, v Sončnem mestu in na Luni). Jannis Sfakianakis s socialnim romanom Gospodar na Vatherni, šaljivi in eskimsko ubrišani Riel Jorn v romanu Hiša mojih očetov. Z njim se more primerjati le Douglas Adams s svojim Štoparskim vodičem po galaksiji. Prusov zgodovinski Faraon, Sienkiewicz z lepim številom romanov, a vse poseka V puščavi in goščavi. Nekje na polici priljubljenih sta še dva romana Julesa Verna, Skrivnostni otok in Carski sel (ta sploh ni ZF, temveč zgodovinski roman iz carske Rusije).

Največji slovenski pesnik Prešeren in meni najljubši Srečko Kosovel z Integrali tudi najdeta prostor na moji izbrani knjižni polici. Sledijo še Orson Scott Card (Izdaja), Miha Remec, Arthur Clarke, Bartol (Alamut), Jaroslav Hašek (Prigode dobrega vojaka Švejka), Benka Pulko (Pocestnica), Fritz Steuben (o Indijancu Tekumzeju v knjigi Hitra noga in Bela puščica), de la Mare (Tri kraljeve opice), Josip Vandot, Feri Lajnsček in še...

Kateri so vaši najljubši filmi? Radi gledate nam ljube žanre – fantazijo, znanstveno fantastiko ali horor?

Tudi pri filmih se ne opredeljujem po žanrih. Film mora biti napet od začetka od konca, pa naj bo to divja jaga po ulicah San Francisca ali mirna ljubezenska romanca v slovenskih Alpah. Kot knjiga mora imeti dobro zgodbo, ki ves čas vleče, zanimive junake, ki delujejo »realno« in »smiselno«, posnet pa je lahko tudi kot risani film. Seveda, F in ZF sta mi blizu in tako gledam več tovrstnih filmov. Tudi TV serije, izmed njih bi predvsem izpostavil Babylon5, saj je Vorlonska ladja iz nje navdih za mojo vesoljsko ladjo v Rheia. In ne samo to, osnovna zgodba, ki kot rdeča nit povezuje TV serijo, je najbolj dodelana in presenetljiva od vseh drugih. Kot ZF filmsko umetnino bi izpostavil Kubrickovo Odisejo 2001, saj je delovala najbolj »realistično« in je

Andrej Ivanuš

bila breztežnost res »breztežnost«.

Vas privlači veselje?

Od nekdanj! O veselju imam na internetu mogoče največje slovensko spletno mesto Vsemirje – kratki vodič po osončju in okolici. Tako prebiram veliko strokovne in esejistične literature s tega področja, ki je tudi osnova za pisanje. Če pišem ZF literaturo, mora imeti tehno-latovščina v romanu kolikor mogoče »resnično« osnovo. Dovolj je, da je neka zadeva v obliki določene teze, saj iz tega potem razvijem roman v stilu, kaj bi bilo, če...

Vrniva se k vašemu pisateljstvu. Sodelujete v kakšnem pisateljskem ali pesniškem društvu (razen DSP)? Imate stike z drugimi avtorji žanrov, v katerih pišete in katerimi? Kako ocenjujete slovensko sceno F & ZF & hororja?

Kot sem že dejal, ne sodelujem v nobenem pisateljskem društvu. Stikov imam zelo malo in zato na internetu iščem somišljenike preko različnih forumov. Slovenska žanrska scena je nerazvita in podhranjena. Malo je avtorjev, ki se spustijo vanjo. Ker je tako majhna, je dobrodošel vsak roman, vsaka zgodba. Vendar je zato pisatelju težje prodreti, dobi malo ali skoraj nič honorarja. Edino merilo so potem izposoje v knjižnici, kjer avtorju dobra izposoja povrne vsaj nekaj zadovoljstva. Pri majhnem številu naslovov je tudi možnost, da bi se med njimi našlo res zanimivo in odmevno delo, manjša. Tako pač capljamo za razvitimi. A to ni usoda samo slovenskega trga, temveč vseh neangleško pišočin. Vem za odlični fantazijski češki roman Kradljivec štorij, ki je na Češkem izšel v osupljivih osmih izdajah v nakladi 90.000 knjig, a ga izven države praktično nihče ne pozna.

Kako ocenjujete slovenski knjižni trg in njegove zakonitosti ter posebnosti?

Slovenski trg ima dobro in slabo stran. Dobra stran je, da imamo velikega in močnega založnika. Slaba stran je, da je ta isti založnik tudi največji slovenski knjigotržec. Tako se ustvari določen monopolni položaj, ki ga drugi s težavo prebijajo. Vendar je tudi mnogo založb, ki životarijo in ne premorejo dovolj sredstev, da bi svoje izbrane domače avtorje glasno in

ustrezno ponujale in prodajale. Ocene o tem, koliko ljudje berejo ali kupijo knjig so zelo različne in nisem zasledil raziskave, ki bi to pošteno raziskala in bi končno prenehala natolcevanja o tem, a smo Slovenci dobri ali slabi bralci.

Kako bi v en stavek strnili sporočilo Vilindarja?

Naj odgovorim kar z verzi iz Vilindarja:

»Maladon iskal je bajno mesto Vilindar na dolgi poti,
na koncu pa spoznal je, da ima ga na doseg rok.
Le kako je lahko človek tak, da slep je in se moti?«

Kaj bi še rekli za konec?

Pesimist pravi, da so vse zgodbe že napisane. Optimist pa, da je toliko besed še neizrečenih. Pred 70.000 leti sta z etiopskega višavja skupna prednika vseh danes živečih ljudi odšla na dolgo pot in poselila Zemljo. S seboj sta ponesla umetnost – risbo, pesem in zgodbo. V tem sta se razlikovala od vseh drugih vrst človečnjakov, ki so tedaj živeli na Zemlji. Sedaj smo pred novim izzivom, da poselimo druge svetove. Kakor prej, bomo tudi sedaj s seboj ponesli - risbo, pesem in zgodbo.

Na koncu naj vam zaželim obilo pisateljskih uspehov in da bi vaša dela našla pot v čim več rok bralk in bralcev.

Hvala lepa za dobre želje.

Za vas se pogovarja Bojan Ekselenski.

Andrejeva domača stran:

<http://www.andros.si/>

Naj omenim, da je g. Andrej sodeloval na Dnevih ZF v Inkubatorju (Maribor), kjer je predaval o slovenski mitologiji, Vilindarju in še čem. Žal se zaradi dopusta nisem mogel udeležiti tega zanimivega dogodka.

Vitez in Čarovniki: Votlina skrivnosti

V avgustu je začela nastajati še ena zgodba iz sveta Vitezov in Čarovnikov. Za razliko do sedaj objavljenih zgodb se ta dogaja 19 let pred dogajanjem, opisanim v Indigo otrocih. Pravzaprav gre za nekakšen arheološki triler o presenetljivem odkritju v eni od votlin znamenitega najdišča Kumrana. Preden sem začel pisati to zgodbo, sem se moral malce pozanimati o arheologiji in zgodovini odkritij v votlinskem kompleksu tega znamenitega najdišča. Na srečo imam knjigo Skrivnost Kumranskih rokopisov in še nekatere druge vire, s pomočjo katerih sem lahko začel s pisanjem zgodbe.

Glavni osebi sta arheološki par iz Anglije, konkretno Britanskega muzeja. Dr. Mary Smith in dr. Neil Dickson sta čisto po naključju, pravzaprav zaradi nehotene napake enega od delavcev naletela na pravo zakladnico. Stene so bile porisane in poslikane z neznanimi besedami in simboli. V nenavadnem skrivnem prostoru, odkritem po naključju, se je skrivala pravcata zakladnica v zabojih iz nepoznane kovine.

Arheologa se nista zavedala, kaj sta sprožila s svojim delom ...

Pričakujte kar obširno novelo, pisano v prvi osebi.

B. E.

Vitezi in Čarovniki: Zbrane zgodbe Drugotnosti

Roman **Vitezi in Čarovniki: Indigo otroci** ste najbrž prebrali. Prvi v seriji štirih romanov je namenjen začetku dogodkov, katere različne religije različno imenujejo. Vsem pa je skupno eno – kolo časa se znova obrne. Zakaj sem se odločil, da zgodbo o rojstvu novega sveta razdelim na štiri dele? Razlog je preprost. V zahodni mistični, hermetični in okultni tradiciji so štirje elementi. Ogenj, zrak, voda in zemlja. Ti štirje elementi so temelj vsega, kar je naše vesolje. Indigo otroci so znamenje ognja. Kaj prinaša ogenj? V skladu s tradicijo ogenj prinaša začetek, seme vseh stvari. Tudi Indigo otroci so seme apokaliptičnega dogajanja sredi 21. stoletja. Začelo se je z nedolžnim dremežem in nenavadnimi sanjami. Nadaljevalo se je s skrivnostno knjigo in nenavnim mečem. Naenkrat bitja in dogodki pravljic oživijo. Žal ne v svoji pravljčni prisrčnosti, temveč v obliki najtemnejše od vseh temnih nočnih mor.

Tako se začne jo **Zbrane zgodbe**. Odločil sem se, da v enem paketu ponudim zaje-

ten kup dobrot.

Kaj vsebuje ta paket, brez katerega ne bi smel ostati noben pravi ljubitelj fantazijske literature? Naj razkrijem, da bo del paketa prvi dražilnik **Indigo novega sve-**

ta. Ja, prav ste prebrali. Drugi

roman v nizu štirih, posvečen elementu zraka je dovolj daleč, da vam lahko podarim dovolj obsežen in slasten zalogaj. Ostali deli so takisto fini! Naj omenim dve zgodbi, kateri sta sicer že v obtoku, a sta tokrat prvič zapakirani v enem paketu. **Zadnji boj Zeolije** in **Duhovi Aldeverga** sta malce prečiščena zdaj znova z vami.

Gremo naprej!

Vodnik po vilinski abecedi je prvič objavljen esej o skrivnostni

mistični abecedi. Ljubitelji mistike, to bo vaš praznik. Korespondence simbolov in ostalo je razkrito. Vsaka črka ima svojo besedo, svoj simbol in pomen.

Kratka enciklopedija Drugotnosti

je predhodnica obširnejšega dela. V tem delu boste izvedeli vse o ustroju kraljestev Drugotnosti. Katero religijo ima Cesarstvo? Zakaj sp si nekatere dežele v laseh? Morebitni razplet prihajajoče krize ob smrti starega cesarja... Vse to za ljubitelje alternativne zgodovine. Je v vas kaj stratega? Imate radi vojne igre? Ni problema. Za vas je dodan **Priročnik generala**

Dilualske legije.

Kaj prinaša? Veliko tega o ustroju armade, ki se pripravlja za zgodovinski spopad s Temnim carstvom. Kakšno orožje ima ta vojska? Kako je organizirana? Kakšno taktiko uporablja? Kakšen načrt ima za bližajočo vojno? Kaj so vojni patentni? Kakšne manevrske sposobnosti

ima vojna mor-

narica? Kaj je bojna ladja? Vse to in še več.

Gremo še naprej ... dodano je še nekaj mitologije, katera vam bo pomagala razumevanje vzpona Elejle—strahotne Božanske osebnosti.

Razdražil vas je B. E.

Nekaj novic z naše scene

Duhovi Aldeverga so tukaj! Kar dovolj obširna povest (po domače novela). Ta zgodba je dosegljiva samostojno ali kot del paketa zgoraj omenjene zbirke.

Prvenec R. M. Barič z naslovom **Dangober Spopad pri opozorilniku** napreduje. Avtorica zagotavlja, da bomo deležni res slastnega zaloga znanstvene fantastike. Za vas bom naredil prvi in ekskluzivni pre-

dogled ter vam poročal o svojih občutkih. Na sceni je aktivna Mladinska knjiga. Tržišče zasipuje s prevodi zanimivih fantazijskih serij. Vsekakor je za ljubitelje fantazije zanimivo spletišče **Fabularij** s spremljajočim forumom. Hrvaški fantazijski portal **Fantasy Hrvatska** prireja v soboto, 13. septembra **srečanje**. Vse informacije dobite na portalu. Kdor ima čas ... ne bo mu žal. Kaj pa nova **Neskončnost**? Hm, kakšni informacij še

nimam, ker je do izida še cel mesec. Vsekakor bodo notri recenzije, članki, kakšna zanimivost trajne vrednosti ipd. ne zamudite.

Prišla sta tudi dva celovečerca iz nam ljubih Starih gat (Stargate). Oba filma bom samo za vas pogledal in za vas izlil morebitno radost ali žolč.

Tudi Skakač je priromal na DVD.

B. E.

Gledano za vas — Dogodek

Originalni naslov je *The happening*. Kino distributer je film uvrstil med drame, čeprav se osebno s tem čisto ne strinjam. A kdo sem jaz, da se lahko pritožujem? Južni sosedje bi rekli niko i ništa. A pustimo to. Gre za film znanega in precej samosvojega ameriškega režiserja indijskega porekla M. Night Shyamalana, ki je posnel še zanimiv Šesti čut, intrigantsko Vas ob gozdu, pa Znamenja in nazadnje Morsko deklico (ki je po svoje manjši mimosuk). Njegovi filmi imajo nekaj skupnega – počasen tempo, presunljivi obrat in oris stiske posameznika, ko je vržen v žrelo nenavadne okoliščine (najsi bo to mrtvak, ki ne ve, da je truplo, Nezemljani ali vas, obdana z zidom strahu). Naj bo moka gladka ali ostra, še vedno je moka.

S čim nam je tokrat postregel g. Shyamalan?

Začne se bizarno. Ljudem v parku se naenkrat odvije. In to res odvije. Začnejo blebetati, nakar najdejo način za samousmrtitev. Imamo padajoča, ustreljena ali zmečkana telesa in podobne karafeke. Pravi raj za informiranje o tem, kako se lahko sami spravimo k Manituju v svet prednikov. Glavni protagonist je filadelfijski srednješolski profesor naravoslovja Elliot Moore v truplu Marka Wahlberga. Družbo mu dela še žena Alma (za oči slastna Zooey Deschanel), s katero ima manjšo krizico (pač Američani, kaj si moremo). Družčino bratovščine prstana, ups bežanja pred besnimi rožicami dopolnjuje še Julian (John Leguizamo) s hčerjo Jess (Ashlyn Sanchez). Sem pozabil na družinske finte? Kmalu pridejo do ugotovitve, da se je rastlinstvo odločilo iztrebiti virus, ki ogroža vse živo na našem ljubkem modrem planetu. Ta virus se imenuje sesalec vrste *homo sapiens*. Najprej so rastlinice iz Rezi-je (še enkrat pardon – ZDA) uprizorile zapraševanje največjega med veliki-

mi, travmatični NY (ubogi NY, enkrat ga razstrelijo vesoljci, potem ga demontira Godzila, pa ga zatem zalijejo in zamrznejo, nakar podvodna megazverinica zaigra z glavo kipa svobode podiranje kegljev (stolpnic)). No, najprej imamo teroristično sranje

Sporočilo filma:
»Nad svobodno Ameriko se je zgrnila teroristična zarota zlobnih liberalcev. Poslali so horde pobesnelih rož, dreves in trav, da uničijo duha pravomoške Amerike«

(sem omenil, da ga danes ni čezlužniškega filmskega umotvora brez njihovih zimzelenih z bušmanstvom inspiriranih travm?), pa se potem izkaže, da je vrag vzel šalo. Naša družčina poskuša morilskemu zelenju nekako ubežati. Statisti obilno cepajo v milijontavžent oblikah. Počasi ugotovijo, da so se travice najprej odločile pobiti velike ribe in potem preiti na vse manjše. Krog okoli naših junakov se oži. Odpadejo vsi nepotrebni statisti. Dobesedno. V filmu je videti res mnogo načinov, kako se pokončati. Samomorilci vseh dežel bi si morali ogledati ta film. Nudi jim polaganje doktorata, kako se fentati za umetniški vtis čiste desetke. Film se je v kokičastih hramih že iztekel, zato ga pričakujte na DVD. Kakšen je pa konec? E, tega vam ne povem, saj bi vam pobral užitek. Film igra na strune ekologije. Poigrava se z mislijo, kaj bi nas doletelo, če se nekega dne narava odloči, da smo zdaj mi na vrsti za eliminacijo? Kaj, če se Bog odloči, da je najnevarnejši virus (še pomnite kulsko sceno iz Matrice?) našega sveta vrsta *homo sapiens*? In

Bog nad ta virus pošlje antibiotik v obliki rastlinskih vonjev (še vedno bolje do računalniških programov). Res bizarno, najprej po dežju povohaš vrtnico, nakar skočiš z balkona. Virus je tako iztrebljen in zraven še nahrani črve. Vsekakor moram

pohvaliti idejo – ne ogrožajo nas teroristi, temveč rastlinice, katerim je prekipelo naše svinjanje.

Žal pa je film žrtev svoje zgodbe. Režiji nimam kaj očitati. Ves čas imamo opravka z napetim trilerjem. No, scenarij pa je nelogičen, da bolj ne bi mogel biti. Zakaj bi rastline najprej iz večjih človeških združb šle na manjše? Čemu zabo-ga nasrka (*agein and agein*) ravno že stokrat demoliran NY? Zakaj ne Peking ali New Delhi? Nelogično, da smrdi do neba. V finalu pa so

itak vso logiko poslali na dopust. Tudi karakterji so žal klišejski in njihova ravnanja so enako klišejska. Dragi g. Shyamalan, v drugo boš moral iz igrancev iztisniti igro, a ne, da so podobni NPC likom računalniških iger. Saj ne rečem, ljudem se trudijo, a so preveč ukleščeni v primežu scenarističnih omejitev.

Kaj naj rečem za konec? Hja, počasi se bomo naveličali Shyamalanovega načina pletenja zgodbe. Vse smo že videli v Znamenjih ali Vasi ob gozdu. Film je mestoma preveč razvlečen in skoraj patetično ameriški. Skušaj biti ekološki, a v nas udarijo skoraj preveč klišejske jenkijevske travme: NY, družina in teroristi (čeprav v obliki rastlinic). Moja ocena? Ne glede na pomanjkljivosti priporočam ogled. Če odmislite logiko, vas bo zgodba držala pred zaslonom. Oskarja sicer ne bo, a nudi dozo razmišljanja o našem početju.

Za vas je zobal kokice in srkal nezdravo osladno pijačo Bojan Ekse-lenski.

Na spletu:

<http://www.vitezicarovniki.com>

V I T E Z I I N Č A R O V N I K I

Bojan Ekselenski
Ljubljanska cesta 5A
3000 Celje

GSM: 040-642-356 (Bojan)
(03)-541-2543
E-pošta: bojan.ekselenski@amis.net
Internet: <http://www.vitezicarovniki.com>

NAUK: DELAJTE DOBRO

Bojan Ekse-
len v podjetju
se udinja tudi
EPF. Študij gre
polžje, saj
nje, urejanje
tega časopisa

lenski je redno zapos-
len v podjetju
Cinkarna Celje d.d. In
kot izredni študent
seveda ustrezno po
energijo poleg v pisa-
spletnega mesta in
vlaga še v planinstvo,

ples, tek in fotografijo.

Roman Vitezi in Čarovniki: Indigo otroci je njegov knjižni prve-
nec.

Literarni načrti za prihodnost:

Dokončati štirilogijo Vitezi in Čarovniki in morebiti napisati še
kaj drugega.

Dodatna dela: Atlantis (2 kratki zgodbi, najdete na Jokerje-
vem DVD). V zosu se paca še vampirščina z nekaj poponom
novimi prijemi v žanru (ja, sočustvovali boste z vampirjem).

V a b i l o k s o d e l o v a n j u

Zaradi naprednejše izkušnje vabim k sodelovanju umetnike različnih profilov. Zlasti zaželen(-a) je ilustrator (-ka), grafični oblikovalec (-ka) ter morebiti kakšen pesnik, ki bi napisal kakšno pesem, navdihnjeno z dogodki iz romana.

Želim si tudi sodelovanja kakšnega glasbenika & glasbene skupine, ki bi prispevala zvočno ozadje za spletno mesto in tudi uradni MP3 »soundtrack«.

Kaj nudim?

Predvsem vključenost v predstavitev, javno pojavljanje in iz tega izhajajoča reklama. Vabilo velja tudi za študente oblikovanja, glasbe in likovne umetnosti. Zakaj potrebujem kakšnega

pesnika? Knjigo bi rad opremil tudi s kakšno pesmijo, navdihnjeno z dogodki ali ozadjem zgodbe.

K o m e r c i a l a

V tem mesečniku (ako uspem) lahko za majhno nadomestilo objavite komercialne oglase. Vi prispevajte samo grafiko in pripadajoče besedilo in stvar je opravljena.

Cena? Stran: 500 €, Pol strani: 300 €, pasica višine 3 cm: 150 €, reklamni kvadrataček (3 x 3 do 5 x 5 cm): 75 €. Cena vključuje DVE objavi in objavo na spletni strani.

Jašubeg en Jered

Spletni mesečni bilten Vitezov in Čarovnikov

Glavni urednik: Bojan Ekselenski
Grafično oblikovanje: Bojan Ekselenski
Viri informacij: Različni spletni portali

Mesečnik izhaja vsak prvi petek v mesecu.

Dovoljeno je prosto kopiranje, tiskanje in razpečevanje samo v celoti.

Ob uporabi vsebin potrebno pridobiti dovoljenje avtorja.

Prepovedana uporaba za komercialno rabo.

Info: info@vitezicarovniki.com

Forum: [http://](http://vitezicarovniki.mojforum.si)

vitezicarovniki.mojforum.si

Web: <http://www.vitezicarovniki.com>